

ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ
<p>1. Датум и орган који је именовao комисију 27. 3. 2014. године, Декан Факултета техничких наука Универзитета у Новом Саду</p> <p>2. Састав комисије са знаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже области за коју је изабран у звање, датума избора у звање и назив факултета, установе у којој је члан комисије запослен:</p> <p>1. Др Радош Радивојевић, редовни професор, у.о.: Социологија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, председник Комисије;</p> <p>2. Др Јелена Атанацковић Јеличић, ванредни професор, у.о.: Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; члан Комисије;</p> <p>3. Др Јелена Тодоровић, ванредни професор, у.о.: Историја уметности, Факултет ликовних уметности Универзитета уметности у Београду, члан Комисије;</p> <p>4. Др Татјана Дедић Динуловић, ванредни професор, у.о.: Уметност примењена на архитектуру, технику и дизајн, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; члан Комисије;</p> <p>5. Др Радивоје Динуловић, редовни професор, у.о.: Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија, Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду; члан Комисије – ментор рада.</p>
II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ
<p>1. Име, име једног родитеља, презиме: Маја (Неђо) Ђилас</p> <p>2. Датум рођења, општина, држава: 12. јун 1979., Бањалука, Општина Бањалука, БиХ</p>

<p>3. Назив факултета, назив студијског програма дипломских академских студија – мастер и стечени стручни назив</p> <p>Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду, студијски програм: Архитектура и урбанизам – Дипломирани инжењер архитектуре</p> <p>4. Година уписа на докторске студије и назив студијског програма докторских студија -</p> <p>5. Назив факултета, назив магистарске тезе, научна област и датум одбране:</p> <p>Факултет техничких наука, Нови Сад, „Простори државног спектакла у Југославији између 1941. и 1980. године“, Архитектура и урбанизам, 21. октобар 2009.</p>
<p>6. Научна област из које је стечено академско звање магистра наука:</p> <p>Техничко-технолошке науке, Архитектура и Урбанизам, Архитектонско-урбанистичко планирање, пројектовање и теорија</p>
<p>III НАСЛОВ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ</p>
<p>„ПРОСТОРИ РЕПРЕЗЕНТАЦИЈЕ МОЋИ АЛТЕРНАТИВНИХ КУЛТУРНИХ ПРАКСИ У ЈУГОСЛАВИЈИ ОД 1945. ДО 1980. ГОДИНЕ“</p>
<p>IV ПРЕГЛЕД ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ:</p>
<p>Докторска дисертација под насловом „Простори репрезентације моћи алтернативних културних пракси у Југославији од 1945. до 1980. године“, кандидаткиње мр Маје Ђилас садржи укупно 8 поглавља на 176 страница писаног текста (I-IX и 1-167). Текст је илустрован богатом графичком документацијом (скицама, плановима, техничким и уметничким цртежима, фотографијама, дијаграмима итд.).</p> <p>Главном делу рада претходи документација пагинирана римским бројевима (од I до IX), која садржи:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Обавезну општу документацију на српском и енглеском језику, - Садржај рада (IV); - Предговор (VI); - Резиме са кључним речима на српском језику (VII); - Резиме са кључним речима на енглеском језику (Resume – VIII); и, - Скраћенице (IX); <p>Овај део рада представљен је на укупно 9 страница писаног текста.</p>

Структура главног дела рада је следећа:

1. ИСТРАЖИВАЧКО-МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР
(стр. 1-16)
2. *YUGO MAINSTREAM*: ПРОСТОРИ СВАКОДНЕВИЦЕ
(стр. 17-48)
3. КРИТИЧКИ ПРИКАЗ АЛТЕРНАТИВНИХ КУЛТУРНИХ ПРАКСИ
(стр. 49-118)
4. НАПОМЕНЕ И ПРЕГЛЕД РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА
(стр. 119-124)
5. БИБЛИОГРАФИЈА
(стр. 125-144)
6. ПОПИС И ИЗВОРИ ИЛУСТРАЦИЈА
(стр. 145-152)
7. ИНДЕКС ИМЕНА И ПОЈМОВА
(стр. 153-164)
8. БИОГРАФИЈА МАЈЕ ЂИЛАС СА ПРЕГЛЕДОМ РАДОВА
(стр.165-167)

Главни део дисертације садржи укупно четири сложена поглавља (од 1 до 4) и има укупно 124 странице текста. Библиографија (наведена у овом извештају под бројем 5) садржи велики број јединица, сврстаних у примарне изворе (који ибухватају оригиналне изворе, планове, пројекте и фотографије; пројектну документацију; документарне и играле филмове, серијале и предавања), секундарне изворе (књиге, каталоге, чланке и часописе) и терцијарне изворе (енциклопедије, појмовнике и речнике) и приказана је на укупно 20 страница текста.

Попис и извори илустрација (наведена у овом извештају под бројем 6), којих има укупно 28, садржи све податке о приказаним документима (аутора или ауторе дела, назив дела, годину настанка – осим за дела за која овај податак није могуће утврдити – и извор из ког је документ преузет). У начелу, илустрације су ауторски рад кандидаткиње и имају посебну вредност – у документационом, истраживачком, али и стваралачком смислу. Известан број илустрација преузет је и из примарних и секундарних извора, најчешће из књига и часописа.

Интегрисани Индекс имена и појмова (наведен у овом извештају под бројем 7) садржи такође значајан број релевантних јединица и приказан је на укупно 12 страница текста.

У својој биографији (наведеној у овом извештају под бројем 8) кандидаткиња је на укупно 3 странице текста дала приказ сопственог образовног и професионалног развоја, као и преглед својих референтних дела – књига, научних и стручних радова, излагања на научним и стручним скуповима, као и изведених објеката, пројеката и уметничких дела у области архитектуре и урбанизма.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

У првом од четири централна поглавља своје докторске дисертације, које је насловљено као ИСТРАЖИВАЧКО-МЕТОДОЛОШКИ ОКВИР, кандидаткиња је изложила најпре предмет и проблем истраживања, а затим је, приказала појам и основне одреднице простора културе. Даље, она је дефинисала циљеве и задатке истраживања, полазне претпоставке, методологију истраживања, као и преглед досадашњих истраживања у односу на истраживачки проблем, да би овај део закључила приказом структуре рада.

Назив дисертације „Простори репрезентације моћи алтернативних културних пракси у Југославији од 1945. до 1980. године“ формулисан је јасно и прецизно, што је омогућило кандидаткињи да недвосмислено дефинише истраживачки проблем (простори репрезентације моћи алтернативних културних пракси), истраживачко поље (некадашња Југославија), као и хронолошки оквир истраживања (период између 1945. и 1980. године). Проблем, односно, предмет истраживања представља изузетно инспиративну, провокативну и релевантну тему у савременој теорији архитектуре и урбанизма, и, истовремено, историји и теорији савремене уметности у културе. Још је у пријави теме своје докторске дисертације кандидаткиња дефинисала и објаснила појмове „репрезентација простора“, „простор репрезентације“ и „алтернативна култура“ који су кључно важни за разумевање и проблемску поставку њеног истраживања. Већ тада је дат јасан и аргументован приказ потреба за истраживањем ове врсте, на општем стручном и друштвеном плану, али и на личном плану саме кандидаткиње која истраживачки проблем посматра у контексту властитог живота, идентитета и идеологије. Као што је наглашено у оцени теме ове докторске дисертације, кандидаткиња је свој рад ослонила на претходна истраживања која је спровела током својих магистарских студија, и, посебно, у раду на магистарској тези „Простори државног спектакла у Југославији између 1941. и 1980. године“ коју је са изузетним успехом одбранила на Факултету техничких наука. Већ у том раду, кандидаткиња је проучила изузетно обимну библиографску и архивску грађу, и, такође, спровела примарно истраживање које је у раду на докторској дисертацији користила као платформу са које посматра истраживачки проблем. Кандидаткиња мр Маја Ђилас је у истраживању користила бројне референтне изворе (књиге, научне и стручне текстове, периодике, као и електронске изворе), на основу чега је успела да изгради својеврстан и аутентичан аналитичко-критички, али и теоријско-стваралачки дискурс посебне и изузетне вредности.

Кандидаткиња је као основни циљ истраживања формулисала тежњу да научно објасни принципе и средства репрезентације моћи алтернативних културних пракси као саставног дела репрезентације моћи државе и њихову посебност као просторно-културних феномена. Такође, као посебан задатак, кандидаткиња је навела жељу да прикаже југословенску свакодневицу са жељом да тиме буде објашњена хетерогеност колективитета Југославије унутар ког су упоредо настајали, постојали (а и разграђивали се) праксе и животи појединаца, група и колективитета различитих нивоа. Кандидаткиња је, у пријави теме докторске дисертације, навела очекивање, а комисија је то очекивање подражала, да ће допринос ове докторске дисертације бити реализован у неколико упоредних равни: пре свега, као допринос тематског истраживања у систематизацији информација и примарних извора о предмету истраживања и идентификацији доминантних дискурса урбанизма и архитектуре у поменутом периоду, што је потпуно неистражена територија у нашој

теорији простора; даље, кроз садржајан, класификован и проблемски постављен преглед референтних простора; најзад, централни допринос овог рада формулисан је као успостављање проблемске узрочно-последичне везе између догађаја и простора догађаја алтернативних пракси у некадашњој Југославији, а хипотеза овог рада је да је та веза постојала, да је била узрок и покретач успостављања и артикулације бројних простора и објеката изузетног значаја чије је деловање имало трајне последице, те да је такву појаву могуће и неопходно посматрати као константу, независно од измењених услова и околности у којима данас постоји.

Посебно су дефинисане три конкретне полазне претпоставке:

- култура је збир појединачних свакодневица;
- југословенски културни простор је хетероген и као такав представља збир појединачних свакодневица;
- појединачне праксе у области архитектуре и урбанизма (које је кандидаткиња идентификовала као алтернативне) до сада нису обједињено квалификоване ни разматране.

На основу ових претпоставки, кандидаткиња је као типичне идентификовала просторе свакодневице Маје Ђилас (саме ње, кандидаткиње), Смиље Главаш (раднице, јунакиње играног филма) и Јосипа Броза Тита (доживотног председника СФРЈ и СКЈ, маршала ЈНА и троструког народног хероја Југославије). У оквиру алтернативних културних пракси у области архитектуре и урбанизма, мр Маја Ђилас је идентификовала и разматрала рад Богдана Богдановића, Вјенцеслава Рихтера, Андрије Мутњаковића, Златка Угљена и Војина Бакића.

У свом раду је кандидаткиња је применила неколико методолошких поступака, циљано усмерених ка одређеним фазама истраживања. Пре свега, рад је засновала на две основне методе: методи студије случаја и методи анализе садржаја. Метод студије случаја кандидаткиња је користила у идентификацији простора репрезентације моћи алтернативних, односно, ванинституционалних уметничких група и појединаца, уметника, и простора репрезентације моћи институција. За метод анализе садржаја кандидаткиња је користила текстуалне изворе: студије, монографије, чланке, есеје, планску документацију; као и визуелне изворе: филмове, фотографије, цртеже и плакате. Историјска метода постављена је као кључна за разумевање и тумачење друштвеног и политичког контекста. Део истраживања представљају и теоријска разматрања значајна за тему, те су тако у процесу рада на дисертацији аргументоване, допуњене и кориговане основне поставке истраживања.

Кандидаткиња је посебну пажњу у свом раду посветила дефиницијама појмова које је увела као кључне речи свог рада, са јасном свешћу о условности тих дефиниција и намером да ове примарно буду у функцији њеног истраживања и презентације идеја, али и без устезања да се заложи и за ширу примену терминологије коју је сама користила. Овде је посебно важно обновљено увођење појма „југословенски културни мејнстрим“ (који је кандидаткиња поставила у својој магистарској тези), а потом и појма (и појаве) алтернативне културе и алтернативних простора за културу, управо у директној реализацији са значењем претходно наведеног појма. Такође, разматрана су и могућа схватања појмова културе, културне праксе, и простора културних пракси.

У другом делу рада, насловљеном као *YUGO MAINSTREAM: ПРОСТОРИ СВАКОДНЕВИЦЕ*, кандидаткиња мр Маја Ђилас дала је аргументован и заснован лични поглед на пет кључних проблемских тема, насловљених као:

- Југословенска свакодневица, појам и основне одреднице;
- Становање и стамбени простори;
- Рад и привредни простори;
- Простори слободног времена; и,
- Саобраћај.

У делу рада посвећеном просторима свакодневице, кандидаткиња, анализирајући на неочекиван и стваралачки начин, уз висок степен поетеизације, али ни мало не одступајући од фактографије, разматра три, по њеном (сасвим оправданом) суду, карактеристичне студије случаја: Јосипа Броза Тита, Смиљу Главаш и, најзад, саму себе, Мају Ђилас, посматрајући све три личности као типове, као парадигме типичних колективних бића некадашње државе и друштва. Она своје истраживање заснива, такође, на програмској типологији архитектонских објеката и простора (преузетој из Закона о просторном уређењу СФРЈ) простора свакодневице, посматрајући упоредо просторе становања, рада, друштвеног стандарда, рекреације и физичке културе, чиме успоставља специфично пресечно поље неочекиваног, узбудљивог и интензивног садржаја. Овде је посебно важно нагласити изузетну вредност, значај и богатство ауторских фотографских колажа којима кандидаткиња илуструје на синтезијски начин проблемске теме које је истраживала.

Трећи део рада (**КРИТИЧКИ ПРИКАЗ АЛТЕРНАТИВНИХ КУЛТУРНИХ ПРАКСИ**) посвећен је проучавању рада петорице истакнутих аутора: Богдана Богдановића, Вјенцеслава Рихтера, Андрије Мутњаковића, Златка Угљена и Војина Бакића.

Рад Богдана Богдановића кандидаткиња мр Маја Ђилас разматрала је у контексту пет, по њеном схватању, кључних области Богдановићевог деловања, а то су: Споменичка архитектура, Мали урбанизам, Зелена кутија, Нова школа архитектуре и Сеоска школа за филозофију архитектуре. Вјенцеславу Рихтеру је кандидаткиња посветила три тематске главе рада насловљене као: Синтурбанистичка теорија, Гравитација и цртеж и Архитектура павиљона. Деловање Андрије Мутњаковића приказано је кроз теме: Знате ли становати, Право на самостваралаштво и лебдећа архитектура. Рад Златка угљена разматран је у глави под насловом Универзални простор, а Војина Бакића кроз тему Утилитарна запремина скулптуре. У овом делу своје дисертације, кроз идентификацију, вредновање и приказ пракси простора изабраних аутора у области архитектуре и урбанизма, кандидаткиња, тумачећи теоријске, едукативне, кустоске, уметничке и професионалне праксе успоставила је специфични наратив у релацији између мејнстрима и алтернативе. Овај приступ је посебно значајан и провокативан, будући да се ради о истакнутим стваралачким личностима, чији су продукцијски потенцијали, најчешће, почивали на моћи друштва, односно, државе, док су њихови поетички, па често и идеолошки ставови били усмерени управо ка критичком преиспитивању тог истог друштва (државе, власти...), па чак, у извесним случајевима и потпуном отклону од званичне политике. И овде кандидаткиња одлучује да не посегне за уобичајеном применом илустрација, већ формира ауторске композиције фотографских и других графичких докумената, којима снажно у убедљиво наглашава и учвршћује своју критичку анализу и вредносне судове које поставља у односу на проучавана дела.

Четврти део рада насловљен је као НАПОМЕНЕ И ПРЕГЛЕД РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА. Овде кандидаткиња мр Маја Ђилас представља систематизоване резултате свог истраживања, напрамапостављајући их, и утврђујући платформу за нове истраживачке путеве и поступке.

Кроз закључну табелу, у којој на изузетно систематичан начин приказује кроз упоредну вишекритеријумску анализу исход свог истраживачког поступка, кандидаткиња је поставила не само основ за разумевање проблемске теме којом се бавила у веома прецизно дефинисаном истраживачком пољу, већ је нагласила и бројне референце које нас упућују ка савременом стваралаштву у архитектури и урбанизму, уметности и култури уопште, а које она, са пуним правом, види као непосредно или посредно ослењене на алтернативне културне праксе и просторе ових пракси у СФР Југославији.

VI СПИСАК НАУЧНИХ И СТРУЧНИХ РАДОВА КОЈИ СУ ОБЈАВЉЕНИ ИЛИ ПРИХВАЋЕНИ ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ НА ОСНОВУ РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА У ОКВИРУ РАДА НА ДОКТОРСКОЈ ДИСЕРТАЦИЈИ

Научни радови:

1. **Ђилас, Маја: *Rethinking Present Unconventional as Future Conventional Theatre or to give a Full Spatial Freedom to the Student Theatre?*, 5th International Scientific Conference, Scene Design - between professional, art and ideology, (Novi Sad) 2012, pp. 37–47, ISSN 978–86–7892–463–7. Излагање на међународној конференцији штампано у целини (M33);**

Стручно-уметнички радови:

1. **Ђилас, Маја: „Ceremonial Space and The State Spectacle in Tito's Yugoslavia“, Izložba „Retrospective Works of Professors and Associates Faculty of Architecture and Civil Engineering University of Banja Luka“, ауторска изложба међународног значаја са штампаним каталогом и научном рецензијом у продукцији Архитектонско-грађевинског факултета Универзитета у Бањалуци, Праг, Чешка Република и Шпитал, Аустрија, Prag, Češka; Špital, Austrija, 2012. (M23)**
2. **Ђилас, Маја: „Писана архитектура: Есеји Ранка Радовића ’Живи простор’ и Богдана Богдановића ’Мали урбанизам’“, ауторска изложба са штампаним каталогом, Архитектонско-грађевински факултет Универзитета у Бањалуци, Бањалука, БиХ, 2013-2014. (M34)**
3. **Ђилас, Маја и Уна Умићевић: „Реконструкција простора и сјећања“, ауторска изложба са штампаним каталогом, Бањалучко студентско позориште, Бањалука, БиХ, 2012. (M34)**
4. **Ђилас, Маја, Иван Живановић, Јасмина Митровић, Силвија Мармилић и Милена Кордић: „Inside Out – Црвени салон као институција културе“, ауторска изложба са штампаним каталогом, Културни центар Бански двор, Бањалука, БиХ, 2011. (M34)**

VII ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

На основу сложеног и продуктивног истраживачког процеса који је спровела у раду на својој докторској дисертацији, кандидаткиња је формулисала следеће закључке:

- архитектура је специфична врста истине, односно, документа о људима, њиховим праксама и просторима;
- само се у дијалектичком односу простора и корисника може разумети, мислити и градити архитектура;
- званична (мејнстрим) југословенска култура, независно од тога да ли је испитвана на примерима Јосипа Броза Тита, Смиље Главаш или Маје Ђилас, увек је била иста, монистичка култура која је репрезентовао један (једини), главни и први конвенционални ток југословенског социјалистичког друштва;
- културне праксе су нераскидиво везане за просторни и временски контекст у којима настају и који репрезентују;
- просторно-временски контекст Југославије одређен је бројним противречностима видљивим у низу паралелних постојања појединаца и колективних бића;
- југословенска послератна модерна успостављена је под утицајем контрадикторних вредности и идеја, док је константна производња противречности чинила читав систем нестабилним;
- нестабилност система је била идеална основа за појаву амбивалентних идеја и пракси, понекад и егзистенцијално супротстављених и искључивих;
- због тога је и југословенски културни простор био амбивалентан и у њему је могуће идентификовати упоредно постојање званичних (мејнстрим) и алтернативних културних пракси;
- закључном анализом 13 различитих пракси 5 истакнутих аутора у области архитектуре и урбанизма установљено је да оне могу бити препознате као:
 - a) уобичајене праксе архитеката, или,
 - b) нове архитектонске и урбанистичке праксе;
- истраживање простора репрезентације моћи алтернативних културних пракси у Југославији од 1945. до 1980. године је потврдило:
 - a) да је амбивалентност била одлика социјалистичког живота и југословенске културе;
 - b) да је моћ југословенске државе почивала на збиру различитости;
 - c) да је моћ Југославије могуће идентификовати у одређеним свакодневицама, културним праксама и просторима културе, али да се суштински остваривала тек у појединим од њих;
 - d) да су појединци (деца, радници, интелектуалци, уметници...) имали посебну улогу и значај у стварању и слављењу структура моћи;
 - e) да, без обзира што Југославија није опстала, одређене вредности и идеје, упркос свим политичким и идеолошким притисцима постјугословенске садашњости, имају продужено дејство, или да су трансформисане сходно измењеним околностима, те да можемо говорити о трајној виталности идеја југословенских званичних (мејнстрим) и алтернативних културних пракси, као и простора ових пракси;
 - f) да је неопходан сталан и посвећен рад на вредновању културног наслеђа Југославије, а посебно будући да у оном делу тог наслеђа који чине архитектура и градови ми и данас реагујемо, живимо и стварамо;

VIII ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

Након пажљиве, детаљне и свеобухватне анализе, Комисија је начин приказа и тумачење резултата истраживања спроведеног у оквиру докторске дисертације мр Маје Ђилас под насловом „Простори репрезентације алтернативних културних пракси у Југославији: 1945-1980“ оценила као изузетно квалитетан, а сам рад као значајан допринос историји и теорији архитектонских културних пракси СФР Југославије.

IX КОНАЧНА ОЦЕНА ДОКТОРСKE ДИСЕРТАЦИЈЕ:

Комисија за оцену докторске дисертације мр Маје Ђилас под насловом „Простори репрезентације алтернативних културних пракси у Југославији: 1945-1980“, након пажљиве, детаљне и свеобухватне анализе, закључује следеће:

1. Дисертација је написана у складу са образложењем наведеним у пријави теме ове докторске дисертације;
2. Дисертација садржи све битне елементе неопходне за позитивну оцену дисертације;
3. Дисертација представља допринос науци по најмање три различита основа:
 - У домену теоријског истраживања, кандидаткиња је, истражујући бројне изворе и грађу, као и релевантне теоријске поставке везане за архитектуру, уметност, културу и друштво у некадашњој СФРЈ, успоставила личну дискурзивну платформу за идентификацију, сагледавање, тумачење и вредновање референтних појава у области простора алтернативних културних пракси;
 - У домену примарног истраживања, кандидаткиња је на комплексан и креативан начин приказала резултате свог рада, који престављају драгоцен допринос феноменологији званичне и алтернативне југословенске културе, а посебно у домену просторних манифестација те културе као скупа или система средстава репрезентације моћи;
 - У закључку своје дисертације, кандидаткиња је остварила несумњив научни допринос износећи низ аргументованих и научно утемељених проблемских ставова, који су доследно изведени и систематизовани, те представљају инспиративно и провокативно полазиште за нова истраживања, једнако као и за нове архитектонске и урбанистичке праксе у нашој средини. Њено схватање и тумачење простора културних пракси, у званичном (мејнстрим) и алтернативном стваралаштву, Комисија сматра посебно значајним и посебно вредним научним доприносом.

4. Комисија није уочила битне недостатке дисертације, па тиме ни њихов утицај на резултате истраживања.

X ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене дисертације, комисија предлаже:

- да се докторска дисертација кандидаткиње мр Маје Ђилас под насловом „Простори репрезентације алтернативних културних пракси у Југославији: 1945-1980“ прихвати, а кандидаткињи одобри јавна одбрана дисертације.

У Новом Саду, 16. новембра 2014.

Др Радош Радивојевић, редовни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду,
председник Комисије;

Др Јелена Атанацковић Јеличић, ванредни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду;
члан Комисије;

Др Јелена Тодоровић, ванредни професор,
Факултет ликовних уметности Универзитета уметности
у Београду, члан Комисије;

Др Татјана Дедић Динуловић, ванредни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду;
члан Комисије;

Др Радивоје Динуловић, редовни професор,
Факултет техничких наука Универзитета у Новом Саду;
члан Комисије – ментор рада